

# BUTLLETÍ

de l'Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola del Treball

GRANOLLERS

ANY II

FEBRER DEL 1938

NUM. 4

## UN ANY DE VIDA!

Era en els últims del mes de gener de l'any passat, quan, en mig de l'atolondrament i l'exaltació en els ànims populars amb motiu del gloriós 19 de juliol—també trist i dolorós pel companys obrers que moriren per a defensar-nos—que sorgia a la nostra ciutat una entitat disposada a defensar els interessos dels joves obrers. Era quan el desbordament i l'entusiasme d'unes masses disposades a morir lluitant per tal d'emancipar-se i subjugar-se d'un feix internacional que les volia esclavitzar, que un raig de claror il·luminà els alumnes de l'Escola del Treball i il·luminà el camí a seguir per tal de col·laborar en la nova estructuració que anava a crear-se al país.

Havia d'ésser justament en mig d'uns dies plens de tristor que sortia de la penombra una Associació portada per l'escalf dels treballadors estudiants; quan arreu d'Espanya es vessava tanta sang iníquament per culpa d'uns traïdors sense honor que es venguéren sa pàtria a uns estrangers que volien fer-ne una colònia, esclavitzant-la.

Era en els moments que les masses populars es batien per tal de foragitar la bèstia feixista, que en aquest poble, un xic lluny del soroll dels canons i de les metralladores, aquest soroll esfereïdor dels obusos i de totes aquelles armes que sols serveixen per a destruir la civilització, sorgia una entitat disposada a lluitar també (però sense armes, per mitjà de l'ensenyança, dels llibres, estudis, etc.) per a enderrocar l'analfabetisme i la incultura.

Una entitat que ajudava els seus alumnes a unir-se; una entitat que va constituir-se perquè la necessitat sentida per tots ells ho exigia, perquè s'unissin tots el esforços individuals, primordialment de cara a l'obtenció d'un millorament per a tots de l'ensenyança que es donava a l'Escola que en aquells moments sols es podia dir que era una «Escola de Vespres», perquè els obrers no s'oblidessin el poc que sabien, tot i la voluntat que hi posaven els professors perquè aquesta fos una Escola del Treball, tal com necessitava la nostra ciutat, i també s'havien d'unir els alumnes de cara sempre a satisfer les ànsies culturals experimentades pels que de bell antuvi formaren els seus rengles.

Els fruits d'aquesta unió no es feren esperar: l'Escola acusà tot seguit l'impuls que rebia de la novella entitat.